

2. Показники РР висококваліфікованих акробатів відображають вплив функціональних обов'язків на особливості оцінки просторово-часових характеристик рухів спортсменами різних амплуа. Час одиночного руху ПСМР відображає швидкість реагування на неузгодженість в груповому управлінні рухами в залежності від функціональних обов'язків акробаток.

3. Пропонуємо для визначення вузької спеціалізації використовувати показники психомоторних тестів: Нп - К, Σ_p , ЛПСМР, Т-Т_{max}; Вп - Т(РР), К, ЛПСМР; С - К, Σ_p , t; Нг - К, Σ_p , ЛПСМР, t, Т-Т_{max}; Вг - Т(РР), К, Σ_p , ЛПСМР; Взм - Т(РР), К, Σ_p . Вважаємо за доцільне запропоновані показники впровадити у практику вибору вузької спеціалізації в акробатиці.

СКЛАДОВІ ДИДАКТИЧНОЇ СТРУКТУРИ МУЗИЧНО-АКРОБАТИЧНИХ КОМПОЗИЦІЙ

ПРОКОПЮК СВІТЛАНА

Український державний університет фізичного виховання і спорту

На сучасному етапі розвитку парно-групових видів спортивної акробатики виконання впродв під музику перейшло у нову якість - створення та виконання музично-акробатичних композицій. Оригінальна, яскрава композиція вправи має важливу роль у визначенні оцінки. Та попри всю важливість композиції для досягнення високого результату сьогодні не існує сформованої методології її побудови та оцінки. Майже повна відсутність методичних матеріалів з цієї проблеми у спортивній акробатиці ускладнює роботу тренерів, хореографів та суддів; призводить до багаторазового повторення помилок як у побудові так і в оцінці композицій.

Мета. Розробити методику побудови музично-акробатичних композицій на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Методи: аналіз літературних джерел та досвіду практики, педагогічні спостереження та експеримент, усне та анкетне опитування, методи експертних оцінок, відео реєстрація змагальних програм, кваліметрія, математична статистика.

У дослідженнях брали участь спортсмени базового етапу підготовки, що спеціалізуються у парно-групових видах акробатики.

В результаті проведених досліджень були визначені основні складові дидактичної системи побудовання музично-акробатичних композицій. Основоположниками в ній є принципи побудови композицій, котрі відображають сучасні вимоги до якості вправ та вказують шляхи досягнення цієї якості. Нами виділені та використані при створенні композиції як індивідуальних особливостей кожного спорт-

ення, тип і особливостей конкретної пари або групи; принцип відповідності композиції розрядним та суддівським вимогам; принцип взаємозв'язку рухів та музики; принцип єдності, який передбачає використання правила раціоналізації, правила єдності акробатичних та зв'язуючих елементів, правила обов'язкового використання драматичних прийомів побудови твору.

Встановлена послідовність обов'язкових етапів роботи по створенні композицій: перший - добір акробатичних вправ та їх з'єднань; другий - вибір та необхідна обробка музичного твору; третій - складання композиційного плану; четвертий - безпосередньо сам процес створення композиції; п'ятий - зміни та доповнення у вже готовій вправі.

Четвертий, основний етап - реалізується за одним із трьох напрямків: послідовна пбудова, вимальовування крупних блоків вправи, побудова за емоційними пріоритетами. При створенні композиції використовуються методи: наочний, екстраполяція, евристичний, проблемний, моделювання, програмування.

Дидактичні засоби розподілені на п'ять умовних груп - акробатичні елементи, гімнастичні вправи, хореографічні та танцювальні рухи, елементи з інших видів спорту, підтримки (піддержки) та скульптурні побудови. Використання в композиції елементів цих груп вимагає оволодіння ними.

Елементи регламентації та контролю визначають спеціальні вимоги до композиції, музики та елементів вправи.

Реалізація дидактичної структури побудови музично-акробатичних композицій передбачає розробку алгоритмів, що й вказує на подальший напрямок нашої роботи.

КЛАСИФІКАЦІЯ ВПРАВ ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ НА ОСНОВІ ВИВЧЕННЯ ЇХ РИТМОСТРУКТУРИ

3

ІВАНІВ ІРИНА

Львівський державний інститут фізичної культури

За останні роки в художній гімнастиці виділились найголовніші тенденції, які визначають перспективу розвитку виду спорту. До них відносяться:

- зниження віку учасниць змагань різного масштабу;
- вдосконалення техніки і підвищення артистичності виконання вправ без предмету;
- ускладнення композицій з предметами, перехід від виконання окремих складних елементів до каскадних зв'язок, поєднань та композицій;